Vero ja kymmenykset

Vero - pakollinen valtion tuloihin kuuluva maksu, jonka hallitus perii työntekijöiden tuloista ja liiketoiminnan voitoista tai joka lisätään joidenkin tavaroiden, palveluiden ja liiketoimien hintaan.

Kymmenys - 10 % vuosittaisista tuotteista tai tuloista, aiemmin verotettiin kirkon ja papiston tukemiseksi

Pentateukki

Ja kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka antoi vihollisesi sinun käsiisi! Ja hän antoi hänelle kymmenykset kaikesta. 1. Moos. 14:20

Ja kaikki maan kymmenykset, sekä maan siemenestä että puiden hedelmistä, ovat Herran; ne ovat pyhät Herralle. Ja jos joku tahtoo lunastaa jotakin kymmenyksistään, hänen on lisättävä siihen viides osa. Ja mitä tulee kymmenyksiin karjasta tai lampaista, kaikesta, mikä kulkee vitsan alta, kymmenykset ovat pyhät Herralle. 3. Moos. 27:30-32

Mutta ne israelilaisten kymmenykset, jotka he antavat uhriksi Herralle, minä olen antanut leeviläisille perintöosaksi. Sentähden minä olen sanonut heille: 'Heillä ei saa olla perintöosaa israelilaisten keskuudessa.' Näin puhu leeviläisille ja sano heille: Kun te otatte israelilaisilta ne kymmenykset, jotka minä olen antanut teille perintöosaksi, niin antakaa niistä uhrilahjaksi Herralle, kymmenesosa kymmenyksistä. Näin teidänkin on annettava uhrilahjaksi Herralle kaikista kymmenyksistänne, jotka te otatte israelilaisilta, ja antakaa ne Herran uhrilahjana pappi Aaronille. 4. Moos. 18:24,26,28

Ja määrätkää Herralle vero sotamiehiltä, jotka lähtivät taisteluun, yksi sielu viidestäsadasta, sekä ihmisistä että nautakarjasta, aaseista ja lampaista, 4. Moos. 31:28

Ja Herralle tuleva vero lampaista oli kuusisataa seitsemänkymmentäviisi. Ja nautaeläimiä oli kolmekymmentäkuusituhatta, joista Herralle tuleva vero oli kuusikymmentäkaksi. Ja aaseja oli kolmekymmentätuhatta viisisataa, joista Herralle tuleva vero oli kuusikymmentäyksi. Ja ihmisiä oli kuusitoistatuhatta, joista Herralle tuleva vero oli kolmekymmentäkaksi. Ja Mooses antoi Herran antiveron pappi Eleasarille, niin kuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. 4. Moos. 31:37-41

Ja sinne teidän on tuotava polttouhrinne ja teurasuhrinne ja kymmenyksenne ja kätenne antiuhrit, lupausuhrinne ja vapaaehtoiset uhrinne sekä karjanne ja lampaittenne esikoiset. Silloin on oltava paikka, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee nimensä asuinsijaksi. Sinne teidän on tuotava kaikki, mitä minä käsken teidän tuoda: polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne ja kätenne antiuhrinne sekä kaikki valitut lupausuhrinne, jotka te lupaatte Herralle. Ette saa syödä porttiesi sisäpuolella kymmenyksiä viljastanne, viinistänne ja öljystänne, älkääkä karjanne tai lampaittenne esikoisia älkääkä mitään lupausuhrinne, joita te lupaatte, älkääkä vapaaehtoisia uhrinne tai kätenne antimia. 5. Moos. 12:6,11,17

Sinun on annettava kymmenykset kaikesta siemenesi sadosta, jonka pelto tuottaa vuodesta toiseen. Syö Herran, sinun Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka hän valitsee nimensä asuinpaikaksi: kymmenykset jyvistäsi, viinistäsi ja öljystäsi sekä karjasi ja lampaidesi esikoiset, että oppisit pelkäämään Herraa, sinun Jumalaasi, aina. Kolmen vuoden kuluttua sinun on tuotava kaikki kymmenykset sadostasi sinä vuonna ja säilytettävä ne porttiesi sisäpuolella. Ja leeviläinen, koska

hänellä ei ole osuutta eikä perintöosaa sinun kanssasi, ja muukalainen, orpo ja leski, jotka asuvat porttiesi sisäpuolella, tulevat ja syövät ja tulevat ravituiksi, jotta Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa kättesi töissä, joita teet. 5. Moos. 14:22-23,28-29

Ja vietä viikkojuhlaa Herran, sinun Jumalasi, kunniaksi antamalla vapaaehtoisen lahjan Herralle, sinun Jumalallesi, sen mukaan kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut. 5. Mooseksen kirja 16:10

Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaksesi sitä vastaan, niin julista sille rauhaa. Ja jos se vastaa sinulle rauhaan ja avaa sinulle oven, niin kaikki siellä asuvat ihmiset ovat sinulle verovelvollisia ja palvelevat sinua. 5. Moos. 20:10-11

Kun olet kolmantena vuonna, kymmenysten vuonna, antanut kymmenykset kaikista sadosi kymmenyksistä ja antanut ne leeviläisille, muukalaisille, orvoille ja leskille, että he söisivät ja tulisivat ravituiksi porttiesi sisäpuolella, 5. Mooseksen kirja 26:12

Historia

Eivätkä he ajaneet pois Geserissä asuvia kanaanilaisia, vaan kanaanilaiset asuvat efraimilaisten keskellä vielä tänäkin päivänä ja ovat verovelvollisia. Joosua 16:10

Mutta kun israelilaiset olivat vahvistuneet, he panivat kanaanilaiset verolle, mutta eivät ajaneet heitä kokonaan pois. Joosua 17:13

Ja kun Israel oli vahva, he panivat kanaanilaiset veronalaisiin eivätkä ajaneet heitä kokonaan pois. Sebulon ei ajanut pois Kitronin asukkaita eikä Nahalolin asukkaita, vaan kanaanilaiset asuivat heidän keskellään ja joutuivat verovelvollisiksi. Naftali ei ajanut pois Bet-Semesin asukkaita eikä Bet-Anatin asukkaita, vaan hän asui maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskellä. Mutta Bet-Semesin ja Bet-Anatin asukkaat joutuivat heille verovelvollisiksi. Mutta amorilaiset asuivat Herekesvuorella Aijalonissa ja Saalbimissa, mutta Joosefin suvun käsi sai voiton, ja heistä tuli verovelvollisia. Tuomarit 1:28,30,33,35

Ja Adoram oli veron hoitaja, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kansleri. 2. Samuelin kirja 10:24

Ja Ahisar oli talon hoitaja, ja Adoniram, Abdan poika, oli veron hoitaja. 1. Kun. 4:6

Niille heidän lapsilleen, jotka heidän jälkeensä jäivät maahan, joita israelilaiset eivät kyenneet täysin tuhoamaan, Salomo määräsi veroa, joka on voimassa aina tähän päivään asti. 1. Kun. 9:21

Niin kuningas Rehabeam lähetti Adoramin, joka oli veron hoitaja, ja koko Israel kivitti hänet kuoliaaksi. Niin kuningas Rehabeam kiiruhti nostamaan hänet vaunuihinsa paetakseen Jerusalemiin. 1. Kun. 12:18

Ja farao Neko pani hänet vankiloihin Riblassa, Hamatin maassa, ettei hän hallitsisi Jerusalemissa, ja määräsi maan veroksi sadan talentin hopeaa ja yhden talentin kultaa. 2. Kun. 23:33

Ja Joojakim antoi hopean ja kullan faraolle, mutta hän verotti maata antaakseen rahat faraon käskyn mukaan; hän otti maan kansalta, kultakin, oman veronsa mukaan, hopean ja kullan antaakseen sen farao Nekolle. 2. Kun. 23:35

Kaikille niille heettiläisille, amorilaisille, perissiläisille, hivviläisille ja jebusilaisille, jotka eivät olleet Israelista, vaan heidän jälkeläisistään, jotka olivat jääneet jäljelle maahan, ja joita israelilaiset eivät tuhonneet, Salomo pani veronmaksajiksi, ja he ovat edelleen heidän omansa. 2. Aikakirja 8:7-8

Niin kuningas Rehabeam lähetti veronmaksajien hoitajan Hadoramin, ja israelilaiset kivittivät hänet kuoliaaksi. Mutta kuningas Rehabeam kiiruhti nostamaan hänet vaunuihinsa paetakseen Jerusalemiin. 2. Aikakirja 10:18

Ja Herran pelko valtasi kaikki Juudan ympärillä olevat valtakunnat, niin etteivät ne sotineet Josafattia vastaan. Myös jotkut filistealaiset toivat Josafatille lahjoja ja hopeaveroa, ja arabialaiset toivat hänelle pikkukarjaa, seitsemäntuhatta seitsemänsataa pässiä ja seitsemäntuhatta seitsemänsataa kauriita. Ja Josafatista tuli erittäin mahtava, ja hän rakensi Juudaan linnoja ja varastokaupunkeja. 2. Aikakirja 17:10-12

Ja heti kun käsky levisi, israelilaiset toivat runsaasti viljan, viinin, öljyn ja hunajan ensi hedelmiä ja kaikkea pellon satoa, ja he toivat runsaasti kymmenykset kaikesta. Ja Israelin ja Juudan lapset, jotka asuivat Juudan kaupungeissa, toivat myös kymmenykset härjistä ja lampaista sekä kymmenykset pyhistä lahjoista, jotka olivat pyhitetty Herralle, heidän Jumalalleen, ja panivat ne kasoittain. Ja he toivat uskollisesti uhrilahjat, kymmenykset ja pyhitetyt lahjat, joiden hallitsijana oli leeviläinen Konanja ja hänen veljensä Simei hänen seuraavansa. 2. Aikakirja 31:5-6,12

Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka he lähettivät hänelle, kuningas Artakserkselle: "Sinun palvelijasi, miehet tällä puolella virran, ja siihen aikaan. Tietäköön kuningas, että juutalaiset, jotka tulivat sinun luotasi meidän luoksemme, ovat tulleet Jerusalemiin ja rakentavat kapinallista ja pahaa kaupunkia, ja ovat pystyttäneet sen muurit ja vahvistaneet perustukset. Tietäköön nyt kuningas, että jos tämä kaupunki rakennetaan ja muurit pannaan jälleen pystyyn, niin he eivät maksa tietullia, veroa eikä tullia, ja niin sinä vahingoitat kuninkaiden tuloja." Esra 4:11-13

Kirje, jonka te meille lähetitte, on luettu minun edessäni selvästi. Minä käskin ja tein tutkimuksen, ja on havaittu, että tämä muinainen kaupunki on noussut kapinaan kuninkaita vastaan ja että siellä on ollut kapinoita ja kapinoita. Jerusalemissa on myös ollut mahtavia kuninkaita, jotka ovat hallinneet kaikkia Eufrat-virran takana olevia maita, ja heille on maksettu tullia, veroja ja tullia. Käskekää siis näiden miesten työ lopettaa, eikä tätä kaupunkia saa rakentaa, ennen kuin minulta annetaan toinen käsky. Esra 4:18-21

Minä annan myös käskyn, mitä teidän on tehtävä näiden juutalaisten vanhimmille tämän Jumalan temppelin rakentamiseksi: että kuninkaan omaisuudesta, Eufrat-virran tuolta puolelta tulevasta verosta, on viipymättä annettava näille miehille kulut, ettei heitä estettäisi." Esra 6:8

Ja me ilmoitamme teille, että ei ole luvallista määrätä tietulleja, veroja eikä tulleja kenellekään papeille, leeviläisille, laulajille, ovenvartijoille, netinimille tai muille tämän Jumalan temppelin palvelijoille. Esra 7:24

Oli myös sellaisia, jotka sanoivat: "Me olemme lainanneet rahaa kuninkaan veroa varten, ja se on lainattu maamme ja viinitarhojemme kautta." Nehemia 5:4

Ja että me tuomme taikinamme ensi hedelmät ja uhrimme ja kaikenlaisten puiden hedelmät, viinin ja öljyn, papeille Jumalamme temppelin kammioihin; ja maamme kymmenykset leeviläisille, että leeviläiset saisivat kymmenykset kaikissa kaupungeissa, joissa viljelemme. Ja pappi, Aaronin poika,

on leeviläisten kanssa, kun leeviläiset ottavat kymmenykset; ja leeviläisten on tuotava kymmenykset kymmenyksistä Jumalamme temppeliin, kammioihin, aarrekammioon. Nehemia 10:37-38

Ja siihen aikaan määrättiin kammioiden hoitajat, joilla säilytettiin aarteita, uhreja, ensi hedelmiä ja kymmenyksiä, kokoamaan niihin kaupunkien pelloilta ne lain osuudet, jotka kuuluivat papeille ja leeviläisille. Sillä Juuda iloitsi papeista ja leeviläisistä, jotka palvelivat. Nehemia 12:44

Ja hän oli valmistanut hänelle suuren kammion, johon he ennen asettivat ruokauhrit, suitsukkeen ja astiat sekä kymmenykset viljasta, uudesta viinistä ja öljystä, jotka oli käsketty antaa leeviläisille, laulajille ja ovenvartijoille; ja pappien uhrilahjat. Silloin koko Juuda toi kymmenykset viljasta, uudesta viinistä ja öljystä aarrekammioihin. Nehemia 13:5,12

Ja kuningas Ahasveros määräsi veron maalle ja meren saarille. Ester 10:1

Profeetat

Silloin hänen sijaansa nousee veronkerääjä valtakunnan kunniassa, mutta muutaman päivän kuluttua hänet tuhotaan, ei vihan eikä sodan kautta. Daniel 11:20

Tulkaa Beeteliin ja tehkää rikkomuksia, Gilgalissa tehkää lisää rikkomuksia. Tuokaa teurasuhrinne joka aamu ja kymmenyksenne kolmen vuoden välein. Uhratkaa kiitosuhri hapanleivän kanssa ja kuuluttakaa ja kuuluttakaa vapaaehtoiset uhrit. Sillä näin on teidän tapaistanne, te israelilaiset, sanoo Herra, Herra Jumala. Aamos 4:4-5

Riistääkö ihminen Jumalaa? Ja kuitenkin te olette ryöstäneet minua. Mutta te sanotte: "Missä me olemme sinua ryöstäneet? Kymmenysissä ja antimissa." Te olette kirouksen alaisia, sillä te olette ryöstäneet minua, koko tämä kansa. Tuokaa kaikki kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ruokaa, ja koetelkaa minua tällä, sanoo Herra Sebaot, jos minä en avaa teille taivaan akkunat ja vuodata teille siunausta, niin ettei siihen ole kylliksi tilaa. Ja minä nuhtelen syöjää teidän tähtenne, eikä hän tuhoa teidän maanne hedelmiä, eikä viiniköynnöksenne ole pudottava hedelmäänsä pellolla ennen aikojaan, sanoo Herra Sebaot. Ja kaikki kansat ylistävät teitä siunatuiksi, sillä te tulette olemaan ihana maa, sanoo Herra Sebaot. Malakia 3:8-12

Evankeliumit

Ja kun he tulivat Kapernaumiin, tulivat veronkantajat Pietarin luo ja sanoivat: "Eikö teidän opettajanne maksa veroa?" Pietari vastasi: "Maksaa." Ja kun hän oli mennyt taloon, Jeesus esti häntä sanoen: " Mitä mieltä sinä olet, Simon? Keiltä maan kuninkaat ottavat veroa tai tullia, omilta lapsiltaanko vai muukalaisilta?" Pietari sanoi hänelle: "Muukalaisilta." Jeesus sanoi hänelle: " Niin lapset ovat vapaita. Mutta ettemme loukkaisi heitä, mene järvelle, heitä onki ja ota ensimmäinen kala, joka ylös tulee. Ja kun avaat sen suun, löydät rahan. Ota se ja anna heille minun ja sinun puolestasi." Matteus 17:24-27

Niin fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka saisivat hänet puheeseensa solmituksi. Ja he lähettivät hänen luokseen opetuslapsensa herodilaisten kanssa ja sanoivat: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, etkä välitä kenestäkään, sillä et välitä ihmisten henkilöstä. Sano siis meille: mitä mieltä sinä olet? Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei?" Mutta Jeesus ymmärsi heidän pahuutensa ja sanoi: " Miksi kiusaatte minua, te ulkokullatut? Näyttäkää minulle verorahat." Niin he toivat hänelle denarin. Ja hän sanoi heille: " Kenen kuva ja

päällekirjoitus tämä on?" He sanoivat hänelle: "Keisarin." Silloin hän sanoi heille: " Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Matteus 22:15-21

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! Te maksatte kymmenykset mintusta, aniksesta ja kuminasta, mutta jätätte huomiotta lain tärkeimmät asiat: oikeuden, laupeuden ja uskollisuuden. Nämä teidän olisi pitänyt tehdä, eikä toistakaan jättää tekemättä. Matteus 23:23

Ja kun he tulivat, he sanoivat hänelle: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totuudenmukainen etkä välitä kenestäkään, sillä sinä et katso ihmisen muotoon, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei? Pitääkö meidän antaa vai ei?" Mutta Jeesus, joka tiesi heidän ulkokultaisuutensa, sanoi heille: " Miksi kiusaatte minua? Tuokaa minulle denari, nähdäkseni sen." Ja he toivat sen. Ja hän sanoi heille: " Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?" Ja he sanoivat hänelle: "Keisarin." Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: " Antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Ja he ihmettelivät häntä. Mark. 12:14-17

Ja Jeesus istui uhriarkun edessä ja katseli, kuinka ihmiset panivat rahaa uhriarkkuun. Ja monet rikkaat panivat paljon. Niin tuli eräs köyhä leski ja pani siihen kaksi lanttia, yhden ropun. Ja hän kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: " Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun. Sillä kaikki panivat yltäkylläisyydestään, mutta tämä pani puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko elämisensä." Mark. 12:41-44

Niinä päivinä antoi keisari Augustus käskyn, että koko maailma oli verolle pantava. (Tämä verollepano tehtiin ensimmäisen kerran Kyreniuksen ollessa Syyrian käskynhaltija.) Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa. Myös Joosef meni Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Betlehem, koska hän oli Daavidin huonetta ja suvun jäsen. Verotellakseen Marian, hänen kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana. Luuk. 2:1-5

Mutta voi teitä, fariseukset! Te annatte kymmenykset mintusta ja ruudasta ja kaikista vihanneksista, mutta jätätte huomiotta oikeuden ja Jumalan rakkauden. Näitä teidän tulisi tehdä, eikä toistakaan jättää tekemättä. Luuk. 11:42

Kaksi miestä meni ylös temppeliin rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: "Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niin kuin muut ihmiset, ryöstäjät, väärämieliset, avionrikkojat, enkä niin kuin tämä publikaani. Minä paastoan kahdesti viikossa, annan kymmenykset kaikesta, mitä omaisuudestani." Publikaani seisoi taampana eikä tahtonut nostaa silmiäänkään taivasta kohti, vaan löi rintaansa sanoen: "Jumala, ole minulle syntiselle armollinen." Luuk. 18:10-13

Ja he kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein, etkä katso kenenkään henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. Onko meidän lupa antaa keisarille veroa vai ei?" Mutta hän ymmärsi heidän juonensa ja sanoi heille: " Miksi kiusaatte minua? Näyttäkää minulle denari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on?" He vastasivat ja sanoivat: "Keisarin." Niin hän sanoi heille: " Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Luuk. 20:21-25

Ja hän katsoi ylös ja näki rikkaiden miesten panevan lahjojaan uhriarkkuun. Ja hän näki myös köyhän lesken panevan siihen kaksi lanttia. Ja hän sanoi: " Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut. Sillä nämä kaikki ovat panneet yltäkylläisyydestään Jumalan uhrilahjoiksi, mutta tämä on pannut köyhyydestään kaiken elantonsa, mitä hänellä oli." Luuk. 21:1-4

Ja koko heidän joukkonsa nousi ja vei hänet Pilatuksen luo. Ja he alkoivat syyttää häntä sanoen: "Me olemme havainneet tämän miehen villitsevän kansaa ja kieltävän antamasta keisarille veroa, sanoen itse olevansa Kristus, kuningas." Ja Pilatus kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Ja hän vastasi hänelle: " Sinäpä sen sanot." Silloin Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En löydä tästä miehestä mitään syytä." Luuk. 23:1-4

Tämän miehen jälkeen nousi Juudas Galileasta verollepanon päivinä ja vietteli paljon kansaa peräänsä; hänkin menehtyi, ja kaikki, jotka olivat hänelle kuuliaisia, hajotettiin. Ap.t. 5:37

Kirjeet

Sillä sentähden maksakaa myös veroa, sillä he ovat Jumalan palvelijoita ja hoitavat lakkaamatta juuri sitä. Antakaa siis kaikille, mikä heille kuuluu: kenelle vero, kenelle tulli, kenelle tulli, kenelle pelko, kenelle pelko, kenelle kunnia. Roomalaisille 13:6-7

Ja niillä Leevin pojista, jotka ottavat vastaan pappeuden viran, on lain mukaan käsky ottaa kymmenykset kansalta, se on veljiltään, vaikka he ovatkin Abrahamin kupeista. Mutta se, jonka sukua ei lueta heistä, otti kymmenykset Abrahamin kautta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset. Ja ilman mitään vastalauseita, parempi siunaa vähäisempää. Ja täällä kuolevaiset ottavat kymmenykset, mutta siellä ne ottaa vastaan se, josta todistetaan elävän. Ja niin kuin voin sanoa, myös Leevi, joka ottaa kymmenykset, maksoi kymmenykset Abrahamin kautta. Heprealaiskirje 7:5-9

Apokryfikirjat

Ja kansa otti Jooahaan, Josian pojan, ja teki hänestä kuninkaan isänsä Josian sijaan, kun hän oli kahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen. Ja hän hallitsi Juudeassa ja Jerusalemissa kolme kuukautta; sitten Egyptin kuningas syrjäytti hänet Jerusalemin kuninkaasta ja asetti maalle veron, sadan talentin hopeaa ja yhden talentin kultaa. 1. Esra 1:34-36

Herrallemme kuningas Artexerkseelle, palvelijoillesi, kertoja Ratumukselle ja kirjuri Semelliukselle sekä heidän muulle neuvostonsa jäsenelle ja tuomareille, jotka ovat Kelosyriassa ja Foinikessa. Tietäköön herra kuningas, että juutalaiset, jotka ovat tulleet teidän luotanne meidän luoksemme Jerusalemiin, tuohon kapinalliseen ja jumalattomaan kaupunkiin, rakentavat markkinapaikat ja korjaavat sen muurit ja laskevat temppelin perustuksen. Jos tämä kaupunki ja sen muurit rakennetaan uudelleen, he eivät ainoastaan kieltäydy antamasta veroa, vaan myös kapinoivat kuninkaita vastaan. 1. Esra 2:17-19

Samoin ne, jotka eivät ole sotilaita eivätkä käy sotia, vaan harjoittavat maanviljelyä, kun he ovat korjanneet kylvämänsä sadon, tuovat sen kuninkaalle ja pakottavat toisiaan maksamaan kuninkaalle veroa. 1. Esra 4:6

Lisäksi hän kirjoitti kaikille juutalaisille, jotka lähtivät hänen valtakunnastaan ylös Juudaan, heidän vapaudestaan, ettei yksikään virkamies, hallitsija, luutnantti eikä rahastonhoitaja saisi väkisin tunkeutua heidän ovensa sisään; ja että koko heidän hallussaan oleva maa olisi vapaa ilman veroa; ja että edomilaisten tulisi luovuttaa juutalaisten kylät, jotka he silloin hallitsivat; niin, että temppelin rakentamiseen annettaisiin vuosittain kaksikymmentä talenttia, siihen asti, kunnes se rakennettaisiin; ja toiset kymmenen talenttia vuosittain polttouhrien ylläpitämiseksi alttarilla joka päivä, niin kuin heillä oli käsky uhrata seitsemäntoista; ja että kaikilla, jotka lähtivät Babylonista rakentamaan

kaupunkia, olisi vapaa vapaus, samoin kuin heillä ja heidän jälkeläisillään ja kaikilla papeilla, jotka lähtivät. 1. Esra 4:49-53

Ja sen miehet kapinoivat ja sotivat, ja Jerusalemissa oli mahtavia ja raivokkaita kuninkaita, jotka hallitsivat ja vaativat veroja Kelosyriassa ja Foinikissa. 1. Esra 2:27

Minä olen myös käskenyt sen jälleen rakentaa kokonaisuudessaan ja että he pyrkivät auttamaan juutalaisvankeudessa olevia, kunnes Herran temppeli on valmis. Ja Celosyrian ja Foinikian verosta on annettava näille miehille huolellisesti osa Herran teurasuhreihin, nimittäin käskynhaltija Serobabielille, härkiä, pässejä ja karitsoita varten. Ja myös viljaa, suolaa, viiniä ja öljyä, ja sitä jatkuvasti joka vuosi ilman enempää kysymystä, sen mukaan kuin Jerusalemin papit määräävät päivittäin käytettävän. Että uhreja uhrattaisiin Korkeimmalle Jumalalle kuninkaan ja hänen lastensa puolesta ja että he rukoilisivat henkensä puolesta. 1. Esra 6:28-31

Minä käsken teitä myös, ettette vaadi veroa tai muuta maksua keneltäkään papeilta, leeviläisiltä, pyhiltä laulajilta, ovenvartijoilta, temppelin palvelijoilta tai keneltäkään, jolla on tehtäviä tässä temppelissä, eikä kenelläkään ole oikeutta määrätä heille mitään. 1. Esra 8:22

Ole iloinen kaikissa lahjoissasi ja pyhitä kymmenyksesi ilolla. Saarnaaja 35:9

Ja hän kokosi mahtavan, voimakkaan sotajoukon ja hallitsi maita, kansoja ja kuninkaita, joista tuli hänen veronsa alaisia. 1. Makkabilaiskirja 1:4

Ja kahden täyden vuoden kuluttua kuningas lähetti ylimmäisen veronkerääjänsä Juudan kaupunkeihin, ja nämä tulivat Jerusalemiin suuren joukon kanssa ja puhuivat heille rauhallisia sanoja, mutta kaikki oli petosta. Sillä kun he olivat uskoneet häntä, hän hyökkäsi äkkiä kaupungin kimppuun ja löi sitä ankarasti ja tuhosi paljon Israelin kansaa. 1. Makkabilaiskirja 1:29-30

Kuitenkin, kun hän näki aarrekammioidensa rahat ehtyvän ja maan verot vähissä sen riidan ja ruton vuoksi, jonka hän oli aiheuttanut maahan poistamalla muinaiset lait, hän pelkäsi, ettei enää kykenisi kantamaan veroja eikä jakamaan lahjoja yhtä avokätisesti kuin ennen, sillä hän oli ollut runsaskätinen edeltäjiensä edellä. Niinpä hän, hämmentyneenä mielessään, päätti mennä Persiaan, kerätä sieltä veroja maista ja paljon rahaa. 1. Makkabilaiskirja 3:29-31

He toivat myös pappien vaatteet, ensi hedelmät ja kymmenykset; ja he herättivät nasiirit, jotka olivat täyttäneet virkapäivänsä. 1. Makkabilaiskirja 3:49

Ja että he olivat erittäin rohkeita miehiä. Hänelle kerrottiin myös heidän sodistaan ja jaloista teoistaan, joita he olivat tehneet galatalaisten keskuudessa, ja kuinka he olivat voittaneet heidät ja saattaneet heidät veron alaiseksi; ja että he olivat politiikallaan ja kärsivällisyydellään valloittaneet koko paikan, vaikka se oli hyvin kaukana heistä; ja myös kuninkaat, jotka tulivat heitä vastaan maan ääristä, kunnes he olivat voittaneet heidät ja antaneet heille suuren tappion, niin että muut maksoivat heille veroa joka vuosi; ja kuinka he ottivat hänet elävänä ja tekivät liiton, että hän ja hänen jälkeensä hallitsevat maksaisivat suuren veron ja antaisivat panttivankeja, ja niin kuin sovittiin, 1. Makkabealaiskirja 8:2,4,7

Ja nyt minä vapautan teidät, ja teidän tähtenne minä vapautan kaikki juutalaiset veroista, suolatulleista ja kruunun veroista. Ja siitä, mikä minulle kuuluu ottaa kolmasosa eli siemen ja puolet puiden hedelmistä, minä vapautan sen tästä päivästä lähtien, niin ettei niitä oteta Juudean maasta eikä niistä kolmesta hallintoalueesta, jotka siihen lisätään Samarian ja Galilean maasta, tästä päivästä

lähtien ikuisesti. Myös Jerusalem olkoon pyhä ja vapaa rajoineen, sekä kymmenesosista että veroista. 1. Makkabealaiskirja 10:29-31

Lisäksi minä vapautin vapaasti jokaisen juutalaisen, joka vietiin pakkosiirtolaisina Juudean maasta mihin tahansa osaan valtakuntaani, ja minä tahdon, että kaikki virkamieheni maksavat verot, jopa karjansa. 1. Makkabealaiskirja 10:33

Silloin Jonatan pyysi kuningasta vapauttamaan Juudean ja kolme hallintoaluetta sekä Samarian maan verosta, ja hän lupasi hänelle kolmesataa talenttia. 1. Makkabealaiskirja 11:28

Ja mitä tulee muihin meille kuuluviin asioihin, kuten kymmenyksiin ja tulleihin, jotka kuuluvat meille, sekä suolakuoppiin ja kruunun veroihin, ne kaikki me vapautamme heille heidän velvollisuuksiensa mukaisesti. 1. Makkabilaiskirja 11:35

Mitä tulee tähän päivään asti tehtyyn erehtymiseen tai rikkomukseen, me annamme sen anteeksi, samoin kuin kruunuveron, jonka olette meille velkaa; ja jos Jerusalemissa on maksettu muuta veroa, sitä ei enää makseta. 1. Makkabilaiskirja 13:39

Luovuttakaa nyt kaupungit, jotka olette valloittaneet, ja niiden paikkojen verot, jotka olette ottaneet hallintaanne Juudean rajojen ulkopuolella. Tai antakaa minulle niistä viisisataa talenttia hopeaa ja tekemistänne vahingoista ja kaupunkien veroista toiset viisisataa talenttia. Jos emme, me tulemme ja taistelemme teitä vastaan. 1. Makkabilaiskirja 15:30-31

Nikanor lupasi siis ansaita juutalaisvangeilta niin paljon rahaa, että sillä katettaisiin kahdentuhannen talentin vero, jonka kuningas oli maksava roomalaisille. 2. Makkabilaiskirja 8:10

Niinpä hän, joka otti tehtäväkseen hyvittää roomalaisille heidän veronsa lähettämällä vankeja Jerusalemiin, kertoi laajalti, että juutalaisilla oli Jumala taistelemassa heidän puolestaan, eivätkä he siksi voisi kärsiä, koska he noudattivat hänen heille antamia lakeja. (2. Makkabilaiskirja 8:36)

Jasher

Ja Kedorlaomer, Elamin kuningas, lähti pois Haamin lasten suvuista ja taisteli heitä vastaan ja kukisti heidät. Hän meni tasangon viiteen kaupunkiin ja taisteli heitä vastaan ja kukisti heidät, ja ne olivat hänen valtansa alla. Ja he palvelivat häntä kaksitoista vuotta ja antoivat hänelle vuosittaisen veron. Jaaser 11:10-11

Abram asui Kanaaninmaassa viidentenä vuonna, jolloin Sodoman ja Gomorran asukkaat ja kaikki tasangon kaupungit kapinoivat Eelamin kuninkaan Kedorlaomerin valtaa vastaan; sillä kaikki tasangon kaupunkien kuninkaat olivat palvelleet Kedorlaomeria kaksitoista vuotta ja antaneet hänelle vuosittaisen veron; mutta noina päivinä, kolmantenatoista vuonna, he kapinoivat häntä vastaan. 13:11

Me tiedämme, että kuninkaiden tapana on ottaa vuosittainen vero eläviltä, mutta sinä et tee tätä ainoastaan, vaan myös kuolleilta peritään veroa päivä päivältä. Ja kuningas vastasi ja sanoi Rikayonille: "Sinua älköön enää kutsuttako Rikayoniksi, vaan nimesi olkoon farao, koska sinä periit veron kuolleilta; ja hän antoi hänelle nimen farao. Ja farao Rikayon kaappasi ovelasti Egyptin hallinnon ja peri veron kaikilta Egyptin asukkailta." Jaasher 14:19,27,31

Ja Abram ja kaikki hänen omaisensa nousivat Mitsraimin purosta ja tulivat Egyptiin; ja tuskin he olivat astuneet kaupungin porteista sisään, kun vartijat astuivat heitä vastaan ja sanoivat: "Antakaa kymmenykset kuninkaalle siitä, mitä teillä on, ja sitten voitte tulla kaupunkiin." Ja Abram ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, tekivät niin. Ja Abram ja väki, joka oli hänen kanssaan, tulivat Egyptiin, ja tullessaan he toivat arkun, jossa Sarai oli piiloutunut, ja egyptiläiset näkivät arkun. Ja kuninkaan palvelijat lähestyivät Abramia ja sanoivat: "Mitä sinulla on täällä tässä arkussa, jota emme ole nähneet? Avaa nyt arkku ja anna kymmenykset kuninkaalle kaikesta, mitä siinä on." Jaasher 15:8-10

Ja Jaakobin pojat vannoivat heille, etteivät he sekaannuisi heidän asioihinsa, ja kaikki kanaanilaisten kuninkaatkin vannoivat heille, ja Jaakobin pojat tekivät heidät siitä päivästä lähtien verovelvollisiksi. > Jakeen lisätiedot 40:48

Ja koko Egypti oli Joosefin hoidossa, ja Joosef soti kaikkia ympärillään olevia vihollisiaan vastaan ja alisti heidät; myös koko maan ja kaikki filistealaiset Kanaanin rajoille asti Joosef alisti, ja ne kaikki olivat hänen valtansa alla ja he maksoivat Joosefille vuosittaisen veron. Ja kaikki filistealaisten maat, Kanaan ja Siidon, ja Jordanin toisella puolella olevat maat toivat Joosefille lahjoja kaikkina hänen elinpäivinään, ja koko maa oli Joosefin hallussa, ja he toivat hänelle vuosittaisen veron, niin kuin se oli säädetty, sillä Joosef oli taistellut kaikkia ympärillään olevia vihollisiaan vastaan ja alistanut heidät, ja koko maa oli Joosefin hallussa, ja Joosef istui turvallisesti valtaistuimellaan Egyptissä. Jaaser 58:8,12

Kahdeksantenakymmenententänäneljäntenä vuonna, se on Hadadin, Bedadin pojan, Edomin kuninkaan, hallituskauden viidentenäkymmenentenä vuonna, Hadad kokosi kaikki Esaun lapset ja valmisti koko armeijansa, noin neljäsataatuhatta miestä, ja hän suuntasi tiensä Moabin maahan ja meni taistelemaan Moabia vastaan ja tekemään heistä verovelvollisia. Ja kun kaikki Midianin lapset olivat kaatuneet taistelussa ja Moabin lapset olivat paenneet, teki Hadad koko Moabin siihen aikaan verovelvolliseksi, ja heistä tuli hänen kätensä alaisia, ja he maksoivat vuosittaisen veron, niin kuin oli säädetty. Sitten Hadad kääntyi ja palasi maahansa. 62:6,13

Niinpä Kikianus lähti aramilaisia ja idän lapsia vastaan ja taisteli heitä vastaan ja löi heidät, ja he kaikki kaatuivat haavoittuneina Kikianuksen ja hänen kansansa edessä. Ja hän otti monia heistä vangeiksi ja alisti heidät kuten ensiksikin, ja hän leiriytyi heidän maahansa ottaakseen heiltä veroa tavalliseen tapaan. Ja Kikianus taisteli aramilaisia ja idän lapsia vastaan ja alisti heidät kuten ennenkin, ja he antoivat hänelle tavallisen veronsa, ja hän meni ja palasi maahansa. Jaasher 72:4-5,11

Ja kaikki idän asukkaat kääntyivät takaisin ja perääntyivät, niin että Mooses ja Kuusin lapset seurasivat heitä ja alistivat heidät ja panivat heille veron, niin kuin heidän tapansa oli. Myös aramilaiset alistuivat Mooseksen ja Kuusin lasten käsiin ja maksoivat heille heidän tavanomaisen veronsa. 73:43,46

Ja Abianus asetti virkamiehiä Edomiin, ja kaikki Edomin lapset joutuivat Abianoksen alamaisiin ja verovelvollisiksi, ja Abianus palasi omaan maahansa Kittimiin. Ja hallituskautensa aikana hän toi esiin armeijan, ja hän meni ja taisteli Britannian ja Kernanian asukkaita, Elisan, Jaavanin pojan, lapsia, vastaan, ja hän voitti heidät ja teki heistä verovelvollisia. Jaaser 90:10,29

Riemuvuodet

Ja Jaakob nousi varhain aamulla, tämän kuun neljäntenätoista päivänä, ja antoi kymmenykset kaikesta, mikä hänen kanssaan tuli, sekä miehistä että karjasta, sekä kullasta että kaikista esineistä ja vaatteista; niin, hän antoi kymmenykset kaikesta. Riemuvuosi 32:2

Ja hän maksoi kymmenykset kaikista puhtaista eläimistä ja uhrasi polttouhrin, mutta saastaiset eläimet hän ei antanut pojalleen Leville, ja hän antoi hänelle kaikkien miesten sielut. Ja Leevi suoritti pappisviran Betelissä isänsä Jaakobin edessä kymmenen veljensä sijaan, ja hän oli siellä pappina, ja Jaakob antoi lupauksensa: näin hän maksoi jälleen kymmenykset Herralle ja pyhitti ne, ja niistä tuli pyhä Hänelle. Ja tästä syystä taivaallisissa tauluissa on säädetty laiksi kymmenysten maksamisesta, jälleen kymmenysten maksamisesta, syötäväksi Herran edessä vuodesta vuoteen, siinä paikassa, jossa on valittu Hänen nimensä asuinsijaksi, ja tälle laille ei ole ikuisesti päivien rajaa. Tämä määräys on kirjoitettu, että se täytettäisiin vuodesta vuoteen syömällä toiset kymmenykset Herran edessä siinä paikassa, jossa se on valittu, eikä siitä jää mitään jäljelle tästä vuodesta seuraavaan vuoteen. Riemuvuosi 32:8-11

Ja kaikki kymmenykset härjistä ja lampaista ovat pyhitettyjä Herralle ja kuuluvat hänen papeilleen, ja he syövät ne hänen edessään vuodesta vuoteen; sillä näin on säädetty ja kaiverrettu kymmenyksistä taivaallisiin tauluihin. Riemuvuosi 32:15

Ja hän voitti heidät ja määräsi heille veroa, niin että heidän tuli maksaa hänelle veroa, viisi hedelmää maastaan, ja hän linnoitti Roabelin ja Tamnataresin. Riemuvuosi 34:8

Ja Jaakob lähetti sanan pojilleen, että heidän tulisi tehdä rauha, ja he tekivät rauhan heidän kanssaan ja panivat heidän harteilleen orjuuden ikeen, niin että he maksoivat aina veroa Jaakobille ja hänen pojilleen. Ja he jatkoivat veron maksamista Jaakobille siihen päivään asti, jona hän meni alas Egyptiin. Riemuvuosi 38:12-13

Raamatun kadonneet kirjat

Ja tapahtui, että keisari Augustukselta antoi käskyn, että kaikki Juudean Betlehemistä kotoisin olevat juutalaiset oli verolle pantava. Niin Joosef sanoi: "Minä pidän huolen siitä, että lapseni verolle pannaan, mutta mitä minun pitää tehdä tälle nuorelle naiselle? Häpeän, että hänet verolle pannaan vaimonani. Ja jos verolle panen hänet tyttäreni, koko Israel tietää, ettei hän ole minun tyttäreni. Kun Herran määräaika tulee, tehköön hän niin kuin hyväksi näkee." Ja hän satuloi aasin ja pani sen sen selkään, ja Joosef ja Simon seurasivat häntä ja saapuivat Betlehemiin, viiden kilometrin päähän. Protevankeliumi 12:1-5

Aleksanterin aikakauden kolmantenaansadanyhdeksäntenä vuonna Augustus antoi määräyksen, että kaikkien oli mentävä verolle omaan maahansa. Niin Joosef nousi ja meni Marian, puolisonsa, kanssa Jerusalemiin ja sitten Betlehemiin, jotta hän ja hänen perheensä verolle pantaisiin isiensä kaupungissa. Jeesuksen Kristuksen lapsuuden ensimmäinen evankeliumi 1:4-5

Eedenin unohdetut kirjat

Aikana, jolloin isämme nauttivat suuresta rauhasta lain asianmukaisen noudattamisen ansiosta ja olivat onnellisia, niin että Aasian kuningas Seleukos Nikanor hyväksyi temppelipalveluksen veron ja

tunnusti hallintomme, juuri silloin jotkut miehet, jotka toimivat eripuraisesti yleistä yksimielisyyttä vastaan, saattoivat meidät moniin ja erilaisiin onnettomuuksiin. 4. Makkabealaiskirja 2:10

Olen halunnut rakentaa linnan taivaan ja maan välille, ja tahdon, että lähetät minulle keskuudestasi viisaan ja taitavan miehen rakentamaan sen minulle ja vastaamaan kaikkiin kysymyksiini, jotta saisin Assyrian verot ja tullit kolmeksi vuodeksi. Ahikarin kertomus 4:2

He ovat ärsyttäneet ja voittaneet meidät, ja monet maamme asukkaista ovat paenneet Egyptiin pelätessään veroja, jotka Egyptin kuningas on lähettänyt meiltä vaatiakseen. Silloin hän sanoi kuninkaalle: "Älä vihastu, herrani! Minä menen Egyptiin ja palautan vastaukset faraolle, näytän hänelle tämän kirjeen ja vastaan hänelle veroista ja lähetän takaisin kaikki ne, jotka ovat paenneet; ja minä saatan vihollisesi häpeään Korkeimman Jumalan avulla ja valtakuntasi onneksi." Ahikarin kertomus 5:5,7

Mutta, oi herrani kuningas! Mitä olet siinä sanonut Egyptin veroista kolmen vuoden ajalta? Kuningaskunnan vakaus on ankaraa oikeutta. Ja jos sinä voitat, eikä minun käteni ole taitava vastaamaan sinulle, niin herrani kuningas lähettää sinulle ne verot, jotka olet maininnut. Ahikarin kertomus 5:24

Ja kun farao näki, että Haiqar oli voittanut hänet ja palauttanut hänelle vastauksensa, hän heti kiihtyi ja käski heidän kerätä hänelle kolmen vuoden verot ja tuoda ne Haiqarille. Silloin kuningas alkoi kysyä häneltä, kuinka hän oli pärjännyt faaraon kanssa hänen ensimmäisestä saapumisestaan siihen asti, kunnes hän oli lähtenyt hänen luotaan, ja kuinka hän oli vastannut kaikkiin hänen kysymyksiinsä ja kuinka hän oli saanut häneltä verot, vaihtovaatteet ja lahjat. Ja kuningas Sanherib iloitsi suuresti ja sanoi Haiqarille: "Ota tästä verosta mitä haluat, sillä se on kaikki sinun käsissäsi." Ahikarin kertomus 6:36,46-47

Emme tehneet heille mitään pahaa, vaan heistä tuli meille verollisia, ja me palautimme heille heidän saaliinsa. Juudan testamentti 1:49

Sitten he kysyivät meiltä rauhan ehtoja, ja neuvoteltuamme isämme kanssa me otimme ne vastaan verovelvollisina. Ja he antoivat meille viisisataa kor-mittaa vehnää, viisisataa bat-mittaa öljyä ja viisisataa kor-mittaa viiniä, aina nälänhätään asti, jolloin menimme alas Egyptiin. Juudan testamentti 2:8-9